

er anvendt paa dette Arbejde, undertiden kan hænde, at de, der saa længe — og det har været Tilfældet her til Dels endog i mange Aar — have beskæftiget sig med et saadant Arbejde, komme til at se paa det med Døje, som ere tilbude i deres egne Betragtninger paa en saadan Maade, at de ikke kunne blive opmærksomme paa et og andet eller i det mindste have Vanskelighed ved at blive opmærksomme paa et og andet, som de, der ikke før have beskæftiget sig med dette Arbejde, langt lettere se. — Jeg skal ikke komme langt ind paa Forslagets Enkeltheder. Det er kun min Hensigt at knytte de Bemærkninger, som jeg agter at fremføre, væsentligst til Lovforslagets næstsidste Kapitel, det 12te Kapitel, der indeholder Straffebestemmelserne. — Med Hensyn til disse skal jeg lade det staa hen, hvorvidt det, skønt det kan erkendes maasse at være systematisk rigtigt, dog ikke er hensigtsmæssigt at stille Straffebestemmelserne, saa vidt som det ogsaa for en Del er flet, fra de paagældende andre Bestemmelser, som de naturlig staa i Forbindelse med. Jeg skal nævne nogle Eksempler for nøjere at oplyse, hvad det er, jeg sigter til. Naar man saaledes ser hen til Bestemmelserne i § 75, saa gaa disse blandt andet ud paa, at Skipperen kan i noget større Omfang, end han hidtil har kunnet, lade den, som har forhyret sig til at møde paa Skibet, men som ikke møder i rette Tid, eftersøge af Politiet og med Magt bringe til Stede paa Skibet, men den, som ikke møder i rette Tid, vil tillige naturligvis have et Ansvar, men for at finde, hvilket Ansvar han ifalder som Straf for, at han ikke mødte i rette Tid, skal man gaa over 200 Paragraffer frem i Lovforslaget, nemlig fra § 75 til § 297, hvor man da vil finde, at Bøden for et saadant Forhold er fra 5 Kr. til 200 Kr. Hvis han er bleven mere end 24 Timer borte, synes han endogsaa efter § 300 at kunne straffes som Rømningsmand, hvorved maa forstås efter Omstændighederne som simpel Rømningsmand eller som den, der rømmer med Hyren. Som et andet Eksempel i den Retning skal jeg nævne Forholdet mellem § 87, hvilken Paragraf ogsaa blev omtalt af den ærede Taler, der havde Ordet før mig, og § 302. I § 87 finde vi, at naar nogen uden rimelig Grund har forlangt den Besigtigelse, som omhandles i Paragraffen, skal han erstatte al derved forarsaget Bekostning og Skade. Derved er hans Ansvar dog ikke udtømt, men gaar man igen et Par Hundrede Paragraffer frem, nemlig til § 302, vil man finde, at han desuden ifalder en Bøde fra 50 Kr. til 500 Kr., eller endog

kan straffes med Fængsel, hvilket altsaa som bekendt indbefatter Fængsel paa Vand og Brød. Man kan som sagt erkende, at det kan have en systematisk Berettigelse saaledes at samle Straffebestemmelserne i et enkelt Kapitel og derved stille dem fra de Handlinger, som der er Tale om paa anden Maade, af samme Beskaffenhed som dem, der medføre Straf, andre Steder i Lovforslaget, men jeg skal dog henstille, hvorvidt det ikke maatte kunne findes hensigtsmæssigt her at lade de systematiske Hensyn en lille Smule vige, saa man bringer disse Ting til at staa sammen paa et Sted. Naar man f. Eks. tager § 75, saa vil det jo være let her at tilføje Straffen, som der nu staar i § 297, nemlig Bøder fra 5 til 200 Kr. Det samme er Tilfældet, naar man tager § 87, andet Stykke. Der staar, at den paagældende skal erstatte alle de af den begærede Besigtigelse forarsagede Bekostninger og Skade, og der kunde altsaa ganske let tilføjes „og desuden paa den Maade med de Straffe, som nærmere angives i § 302“. Altsaa, man vil kunne sige: „og ifalder desuden Straf af Bøder fra 50 til 500 Kr. eller Fængselsstraf“. Det er Bemærkninger, som jeg kun skal henstille til Overvejelse. Man maa jo erindre, at de, som skulle rette sig efter Loven, navnlig i de Tilfælde, jeg har fremdraget, ere de simple Sømænd, som tage Hyre, og jeg tror, at man ikke kan forlange af en saadan Mand, at han netop skal sætte sig til at studere alle 315 Paragraffer i sin Lov saa omhyggelig igennem, men at det vilde være hensigtsløst og ogsaa for det Formaal, man vilde opnaa, at man paa et Sted frev, hvad Manden skulde gøre, og hvilken Straf han ifalder, hvis han forsommer sin Pligt. Det vil ikke være let for en saadan jævn Mand, naar han ser en Paragraf, som siger, at dit og dat maa han ikke gøre, og at han ifalder det og det Ansvar, dersom han handler derimod, saa at falde paa, at han skal søge et Par Hundrede Paragraffer længere frem for at finde, at han desuden endnu ifalder et hyderligere Ansvar. — Der er en Paragraf i Loven, som jeg navnlig skal tillade mig at sige et Par Ord om, og det er § 299, som handler om Rømningsmand med Hyre. Denne Paragraf er med ganske uvæsentlige Redaktionsforandringer enslydende med § 15 i Lov af 23de Februar 1866 om Disciplin i Handelsflåden. Jeg har haft Lejlighed til at se, at i det mindste efter min Formening maa denne Paragraf, affattet paa den Maade, vistnok betragtes som uheldig og det i flere Henseender. For det første forekommer det mig, at saaledes som Ordene staa, ramme de ikke den Mening,